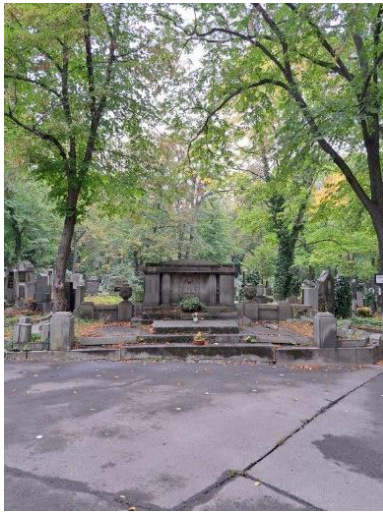

Leopold Katz 29. 9. 1854 – 19. 1. 1927

advokát, sběratel umění a mecenáš

Olšanské hřbitovy 1ob, odd. 6a, hrob 14–0016

Leopold Katz (29. 9. 1854 – 19. 1. 1927) byl úspěšný advokát, sběratel a mecenáš umění, nálezce Jistebnického kancionálu. Narodil se v rodině jistebnického vlasteneckého poštmistra Hynka Katze a jeho manželky Terezie Rosenbaumové. Absolvoval Gymnázium v Táboře a potom v Praze roku 1881 dokončil studium práv doktorátem. Po složení advokátních zkoušek si otevřel roku 1883 v Praze advokátní kancelář. Jako gymnaziální student v létě roku 1872 sháněl pro školní úkol o dějinách Jistebnice podklady na místní faře, objevil zde se starými spisy i latinský graduál a potom objevil knihu, v dřevěných deskách, v černé poškozené kůži – vzácnou národní památku Jistebnický kancionál z 15. století. V Praze byl roku 1876 spoluzakladatelem Spolku českých akademiků židů, první česko-židovské organizace a stal se jejím předsedou. I když později Katz už nevyznával víru svých otců, byly jeho zásluhy o Hnutí (dříve Spolek českých akademiků židů) oceněny roku 1900 jmenováním čestným členem Spolku českých akademiků židů. Katz patřil k významným členům Jednoty právníké v Praze, kteří působili převážně v období do roku 1914. Je autorem knihy Dějiny města Jistebnice.

Nejen v rámci své advokátní praxi, kdy mnohdy zastupoval i známé umělce (např. Oskara Nedbala), ale i v soukromém životě obdivoval vědu a umění a velkoryse se věnoval jejich podpoře. Z jeho podpory se mohli těšit např. Vojtěch Hynais, Mikoláš Aleš, Josef Václav Myslbek, J. B. Foerster, později Max Švabinský, František Bílek, Jaroslav Mařatka, Josef Gočár, D. Jurkovič, Jakub Obrovský. Svou rozsáhlou sbírku výtvarného umění v závěti odkázal Moderní galerii v Praze.

Po smrti svého jediného syna v roce 1914 založil ve prospěch České akademie věd a umění (ČAVU) Nadaci Jiřího Katze. Cena JUDr. Jiřího Katze byla udělována za zvláště vynikající práce, původní české dílo, přispívající velkou měrou k vědeckému nebo uměleckému poznání ve svém oboru. Její udělení vycházelo ze soutěže a byla oznamována v tisku na den sv. Jiří, Cena byla udělována až do konce třicátých let 20. stol. a byla považována za nejprestižnější ocenění čs. výtvarných umělců. K oceněným patřil například sochař Jakub Obrovský za sochu Odysseus. ČAVU byla závětí svěřena Nadace Leopolda Katze pro výtvarné umělce. Byla udělována vždy v den úmrtí dárce Cena JUDr. Leopolda Katze umělci, který v posledních třech letech „nevšední uměleckou zdatnost vynikajícím uměleckým dílem prokázal“. Např. architekt Dušan Jurkovič obdržel v roce 1932 cenu na rok 1933 za projekt mohyly J. R. Štefánika na Bradle. Cenou byli odměňováni také sochaři, například František Bílek za plastiku Budoucí dobyvatelé (dřevo 1931–1937). V roce 1948 byla všem dříve oceněným umělcům, udělena ve výroční den úmrtí Leopolda Katze medaile Otakara Španiela. Rodinnou hrobku navrhl architekt Jan Sakař a realizaci provedla pražská kamenosochařská dílna Ludvíka Šaldy.

foto hrobu: archiv HPS

volně podle: https://cs.wikipedia.org/wiki/Leopold_Katz